

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	<u>SSA Andrzej Struzik</u>
Sędziowie:	SA Hanna Nowicka de Poraj SA Józef Wąsik

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 17 czerwca 2013 r.

w Krakowie

sprawy z wniosku D. D.

przy uczestnictwie M. P. i K. P.

o zabezpieczenie roszczenia

na skutek zażalenia uczestnika M. P.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 28 sierpnia 2012 r. sygn. akt I Co 321/12

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 28 sierpnia 2012 r. Sąd Okręgowy w Krakowie zabezpieczył roszczenie D. D. przeciwko M. P. i K. P. o zapłatę poprzez obciążenie hipoteką przymusową łączną udziałów uczestników po 1/2 części w prawie użytkowania wieczystego nieruchomości wraz z przysługującym im prawem własności budynków i innych urządzeń na niej posadowionych, objętej księgą wieczystą prowadzoną przez Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku nr (...) do kwoty 112.119,52 zł, wyznaczył wnioskodawcy termin dwutygodniowy od doręczenia postanowienia do wniesienia pozwu przeciwko uczestnikom o zapłatę solidarnie odszkodowania w kwocie 97.915,03 zł tytułem wpłaconych środków i kwoty 5.708,49 zł tytułem odsetek umownych w związku z umowami na obrót i przechowywanie metali szlachetnych nr (...) i nr (...) pod rygorem upadku zabezpieczenia, oddalił wniosek o zabezpieczenie w pozostałym zakresie oraz wniosek wnioskodawcy o zwrot kosztów postępowania zabezpieczającego.

Uzasadniając powyższe orzeczenie sąd I instancji wskazał, że wnioskodawca opiera swe roszczenie na treści art. 415 k.c. i art. 299 k.s.h. wywodząc je z faktów wskazujących na podejmowanie przez uczestników bezprawnych działań w ramach zarządzanej przez nich spółki z o.o. (...) z siedziba w G., przez co nie doszło do wypłaty wnioskodawcy środków w kwotach 45.000 zł i 52.915,03 zł zainwestowanych na podstawie wskazanych w sentencji umów na

obróć i przechowywanie metali szlachetnych, wraz z umownymi odsetkami w kwotach 2.623,52 zł i 3.084,97 zł. Sąd wskazał, że fakt zawarcia wyżej wymienionych umów i złożenia u uczestników środków pieniężnych znalazł potwierdzenie w przedstawionych dokumentach, a także powołał się na fakt przedstawienia uczestnikowi M. P. w postępowaniu karnym zarzutów dotyczących podrobienia dokumentów służących wpisowi spółki (...) do Krajowego Rejestru Sądowego, prowadzenia bez zezwolenia działalności polegającej na gromadzeniu środków pieniężnych innych osób fizycznych w celu udzielania pożyczek i obciążaniu tych środków ryzykiem poprzez przeznaczanie ich na przedsięwzięcia o charakterze gospodarczym i inne przedsięwzięcia nie mające takiego charakteru, niezłożenia sprawozdania finansowego we właściwym rejestrze sądowym oraz prowadzenia działalności gospodarczej polegającej na kupnie i sprzedaży wartości dewizowych bez wpisu do rejestru działalności kantorowej. Sąd I instancji powołał także fakt złożenia przez osoby fizyczne 2.770 zawiadomień o przestępstwach polegających na doprowadzeniu ich do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w związku z działalnością spółki (...). Trudna sytuacja finansowa spółki (...) czyni wiarygodnym, że nie będzie ona w stanie zadośćuczynić obowiązkom wynikającym z zawartych z wnioskodawcą umów, co czyni wiarygodnymi roszczenia wnioskodawcy oparte na przepisach art. 415 k.c. i art. 299 k.s.h. W konsekwencji, zdaniem sądu I instancji spełnione zostały przesłanki do zabezpieczenia wynikające z art. 730 i art. 730¹ § 1 i 2 k.p.c.

Postanowienie powyższe zaskarżył zażaleniem uczestnik M. P., wnosząc o jego uchylenie i odrzucenie wniosku wierzyciela. Uczestnik zarzucił, że wierzyciel powołuje się na naruszenie zasad ostrożności przy (...) spółką (...), natomiast takie naruszenie może być podstawą odpowiedzialności tylko wobec spółki w oparciu o art. 293 k.s.h. Pozwani nie byli natomiast zobowiązani do jakiegokolwiek pieczy nad środkami powierzonymi spółce przez wierzyciela. Skarżący podniósł też, że dochodzący odpowiedzialności od członków zarządu za zobowiązania spółki musi wykazać zarówno istnienie zobowiązania, które winno być stwierdzone tytułem egzekucyjnym, jak też bezskuteczność egzekucji, zaś wierzyciel nie powołuje się na tytuł egzekucyjny wobec spółki, a nadto może zgłosić swą wierzytelność wobec spółki w postępowaniu upadłościowym. Zdaniem skarżącego prowadzi to do wniosku, że wnioskodawca nie uprawdopodobnił swych roszczeń.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zarzuty zażalenia byłyby zasadne, gdyby wnioskodawca opierał swe roszczenia wyłącznie na przepisie art. 299 k.s.h. Wnioskodawca powołał się jednak także na odpowiedzialność uczestników za szkodę mu wyrządzoną i oparł roszczenie na przepisie art. 415 k.c. Powoływany przez uczestnika przepis art. 293 k.s.h. reguluje kwestię odpowiedzialności członków organów spółki z ograniczoną odpowiedzialnością za szkodę jej wyrządzoną, nie znajduje natomiast zastosowania do odpowiedzialności członków zarządu spółki w stosunku do osób trzecich za szkody wyrządzone tym osobom i od odpowiedzialności takiej nie zwalnia. W tym zakresie podstawę stosownych roszczeń stanowi przepis art. 415 k.c. Przytoczone przez wnioskodawcę i powołane przez sąd I instancji fakty dostatecznie uprawdopodobniają, że uczestnicy swym zawinionym działaniem, naruszającym normy prawa, szkodę taką wnioskodawcy wyrządzili. W konsekwencji roszczenie należy uznać za uprawdopodobnione.

Z powyższych przyczyn zażalenie, jako bezzasadne, podlega oddaleniu na podstawie art. 13 § 2 w zw. z art. 397 § 2 i z art. 385 k.p.c.